

лъниво, но който вдъхваше едно расположеіе весело и игриво. Стъгледахъ че полето, естествено плодоносно и хубаво, бѣше почти неработено, толкози жителитѣ бѣхж врагове на труда. Гледахъ отъ сѣкждѣ жены и млади момы съ тщеславіе премѣнены, които отивахж съ пѣсни хвалебны на Венера, да са посветжтъ на нейныя храмъ. Хубостъта, прелеститѣ, веселостъта и удоволствіята блѣстяхж еднакво на лицата имъ; но прелеститѣ имъ бѣхж искусствены. Не са виждаше въ тѣхъ благородната простота, и пріятната срамливостъ която съставя найгольмата прелестъ на хубостъта. Мекошавыйтѣ видѣ, искуството да си правіжтъ лицата, тѣхното суетно киченъе, тѣхныйтѣ хлабавъ вървежъ, погледытѣ имъ които са виждахж че търсіжтъ погледытѣ на мжжъетѣ, тѣхната взаимна завистъ за распалванъето на голъмы страсти; съ една дума, сичко що гледахъ въ тѣзи жены виждаше ми са долне и достопрезрително; намѣсто да ми аресатъ, тѣ ма погнусихж.

„Отидохъ въ храма на Венера: тя имаше много храмове въ този островъ; защото тя особенно са почита въ Цитера, въ Идалія, и въ Пафосъ (а). Азъ бѣхъ отишълъ въ този на Цитера. Храмътъ е отъ мраморъ. Той е единъ превъсходенъ перистиль: стълповетѣ сж дебелы и высокы и даватъ на зданіето единъ видъ много величествененъ: между гредытѣ и билото на сѣко лице има голъмы фронтоны, дѣто са виждатъ издълбаны въ барельефы сичкытѣ прелестны приключенія на богынята. У входа на храма безпрестанно са натискаше народъ, който идяше да направи своитѣ приношенія.

„Никога не коліжтъ въ оградата на свещенното мѣсто жьрты; тамъ никога не горіжтъ, като въ другы мѣста, тлъсты кравы и бикове; тамъ кръвьта имъ са не пролива: представятъ само предъ жьртвенника животнытѣ които принасятъ, и никой не бива да принася освѣнъ млади, бѣлы, и безъ никой недостатокъ и

(а) Тѣ сж три града въ островъ Кипръ. Трѣба да отличавамы Цитера въ Кипръ отъ Цитера, името на единъ островъ до бръговетѣ на Лаконія, еднакво посветенъ на служеніето на Венера.